

Sygn. akt II K 287/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Dawid Nosewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Woźniak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Chojnicach I. L.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 13 sierpnia 2015 r. sprawy

K. Ł. (Ł.)

córki P. i B. z domu C., urodzonej (...) w C.

oskarżonej o to, że:

w dniu 29 stycznia 2015 r. w C., ul. (...), dokonała kradzieży z włamaniem do domu w budowie w ten sposób, że przy pomocy nieustalonego narzędzia zerwała kłódkę zabezpieczającą drzwi wejściowe do tego budynku, po czym weszła do jego wnętrza, skąd dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dwóch przedłużaczy elektrycznych wartości 100 zł na szkodę A. D., a także 150 metrów przewodu elektrycznego 3x1,5 wartości 375 zł, gdzie łączna suma strat wraz z uszkodzeniami powstałymi w wyniku zerwania tego przewodu wyniosła 600 zł na szkodę M. U., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk

I. uznaje oskarżoną K. Ł. za winną popełnienia zarzucanego jej aktem oskarżenia czynu zabronionego opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk i za to na mocy art. 283 kk skazuje ją na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej K. Ł. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby,

III. na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje oskarżoną K. Ł. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

IV. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej K. Ł. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

a) A. D. kwoty 100,00 (sto 00/100) złotych.

b) M. U. kwoty 600,00 (sześćset 00/100) złotych,

V. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 287/15

Uzasadnienie wyroku w sprawie II K 287/15

(na podstawie art. 424 § 3 kpk uzasadnienia orzeczenia ograniczone zostało jedynie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że oskarżona K. Ł. swoim zachowaniem wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w ten sposób, że w dniu 29 stycznia 2015 r. w C., ul. (...), dokonała kradzieży z włamaniem do domu w budowie w ten sposób, że przy pomocy nieustalonego narzędzia zerwała kłódkę zabezpieczającą drzwi wejściowe do tego budynku, skąd dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dwóch przedłużaczy elektrycznych wartości 100 zł na szkodę A. D., a także 150 metrów przewodu elektrycznego 3x1,5 wartości 375 zł, gdzie łączna suma strat wraz z uszkodzeniami powstałymi w wyniku zerwania tego przewodu wyniosła 600 zł na szkodę M. U., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi.

Kwalifikacja prawna czynu zarzucanego oskarżonej K. Ł. nie budziła żadnych wątpliwości. Niewątpliwie oskarżona dokonała kradzieży z włamaniem do domu położonego w C. przy ul. (...). Swoim zachowaniem godziła we własność prywatną, która podlega szczególnej ochronie. Czyn przypisany oskarżonej stanowił występki z art. 279 § 1 kk, bowiem oskarżona dokonała kradzieży z włamaniem cudzego mienia w postaci dwóch przedłużaczy oraz 150 metrów przewodu elektrycznego. Włamanie polega na przełamaniu zabezpieczeń chroniących mienie przed kradzieżą, co najczęściej sprowadza się do ich fizycznego przełamania. Nie ma przy tym znaczenia, jakich środków sprawca użył, aby sforsować zabezpieczenie. Natomiast konieczne jest, aby rzecz była zabezpieczona przed kradzieżą i aby sprawca zabezpieczenie usunął. Oskarżona K. Ł. śrubokrętem uszkodziła kłódkę zabezpieczającą drzwi wejściowe do budynku, a następnie z jego wnętrza zabrała w celu przywłaszczenia dwa przedłużacze elektryczne oraz 150 m przewodu elektrycznego. W tym miejscu należy zaznaczyć, że świadek A. D. zeznał, że 29 stycznia 2015r. około godz. 16:00 zamknął budynek zakładając na drzwi kłódkę. Zaś następnego dnia rano stwierdził, że ktoś zerwał skobel kłódki. Zatem oskarżona K. Ł. musiała sforsować zabezpieczenie, aby dostać się do wnętrza budynku i ukraść wskazane przedmioty.

Nadmienić również należy, że włamanie jest środkiem wiodącym do zaboru w celu przywłaszczenia. Zamiar zaboru powinien powstać u sprawcy najpóźniej razem z zamiarem przełamania zabezpieczenia. Oskarżona wyjaśniła, że wcześniej przechodziła obok tego domu i stwierdziła, że nie jest on w żaden sposób dozorowany. 29 stycznia 2015 r. poszła tam sama i dokonała kradzieży z włamaniem.

Sąd przyjął, że czyn oskarżonej stanowił wypadek mniejszej wagi z art. 283 kk. Z wypadkiem mniejszej wagi mamy do czynienia w sytuacji, gdy charakterystyka zachowania sprawcy, który zrealizował wszystkie znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 kk powoduje, iż czyn taki zasługuje na łagodniejsze potraktowanie. Oceniając, czy dany czyn stanowi wypadek mniejszej wagi Sąd winien wziąć pod uwagę przedmiotowe i podmiotowe znamiona czynu, ze szczególnym uwzględnieniem elementów charakterystycznych dla danego rodzaju przestępstw (por. wyrok SN z 9 października 1996 r., V KKN 79/96, opubl. Legalis nr 30289). Wśród znamion strony przedmiotowej istotne znacznie mają w szczególności rodzaj dobre, w które godzi przestępstwo, zachowanie i sposób działania sprawcy, użyte środki, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu prawem, czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu oraz odczucie szkody przez pokrzywdzonego. Natomiast istotnymi elementami strony podmiotowej są stopień zawinienia oraz motywacja i cel działania sprawcy.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy zostały spełnione ww. przesłanki. K. Ł. dokonała włamania do budynku uszkadzając kłódkę, za pomocą której były zamknięte drzwi. Zabrała rzeczy, których łączna wartość wyniosła 700 zł.

Przystępując do wymiaru kary Sąd miał na uwadze dyrektywy wskazane w art. 53 i 54 kk.

Nie ulegało wątpliwości, iż stopień społecznej szkodliwości oraz stopień zawinienia oskarżonej były znaczne. Wymierzona kara była zatem współmierna do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia zawinienia oskarżonego. Oskarżona K. Ł. swoim zachowaniem godziła we własność prywatną, która podlega szczególnej ochronie. Zatem wymierzona kara uwzględniała okoliczności obciążające i łagodzące w stosunku do oskarżonej.

Na korzyść oskarżonej przemawiała przede wszystkim jej uprzednia niekaralność oraz fakt, że przyznała się do zarzucanego jej czynu, złożyła wyjaśnienia i wyraziła chęć dobrowolnego poddania się karze.

Okolicznością przemawiającą na niekorzyść oskarżonej było to, że pomimo młodego wieku swoim zachowaniem godziła we własność prywatność, która podlega szczególnej ochronie.

Mając na uwadze powyższe Sąd skazał oskarżoną K. Ł. za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk, na mocy art. 283 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd zdecydował się zastosować wobec oskarżonej dobrodziejstwo instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary zwłaszcza, że jako sprawcy młodocianemu należało kierować się przede wszystkim tym, aby ją wychować. Dlatego ustalił w stosunku do K. Ł. okres próby wynoszący 3 (trzy) lata. Oskarżona nie była uprzednio karana sędownie, w związku z czym Sąd uznał, że należy dać jej szansę. Oskarżona zrozumiała swoje naganne postępowanie, przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyraziła chęć dobrowolnego poddania się karze. W przekonaniu Sądu orzeczenie w niniejszej sprawie wobec oskarżonej bezwzględnej represji karnej w postaci kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania byłoby rażąco niewspółmierne i rażąco surowe. Trzeba bowiem pamiętać, iż bezwzględne pozbawienie wolności jest środkiem ostatecznym. W przekonaniu Sądu orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczające dla osiągnięcia pokładanego w niej celu oraz wpłynie wychowawczo i zapobiegawczo na oskarżoną oraz na jej zachowanie w przyszłości. Zdaniem Sądu okres 3 (trzech) lat próby będzie adekwatny dla weryfikacji trafności prognozy postawionej w stosunku do K. Ł..

Dla efektywnej kontroli nad wykonywaniem nałożonego obowiązku i przestrzeganiem porządku prawnego Sąd oddał oskarżoną K. Ł. pod dozór kuratora sądowego. Kurator będzie oddziaływał wychowawczo na oskarżonego i w ten sposób zapobiegał jego powrotowi na drogę przestępstwa. Ponadto orzeczenie dozoru kuratora w przypadku młodocianego sprawcy było obligatoryjne.

W pkt IV wyroku Sąd orzekł wobec oskarżonej K. Ł. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- a) A. D. kwoty 100,00 (sto 00/100) złotych.
- b) M. U. kwoty 600,00 (sześćset 00/100) złotych.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk uznając, że obowiązek ich uiszczenia byłby dla oskarżonej zbyt uciążliwy. Oskarżona nigdzie nie pracuje, nie posiada majątku. Co prawda otrzymuje alimenty z Funduszu Alimentacyjnego w wysokości 500 zł, jednak w krótkich czasie powinna naprawić szkodę. Dodatkowe obciążanie jej kosztami postępowania byłoby nieuzasadnione.

Sędzia Sądu Rejonowego w Chojnicach

D. N., dn. 7 września 2015 r.

Zarządzenia:

1. odnotować w rep. K i kontrolce uzasadnień
2. odpis wyroku z uzasadnieniem oraz pouczeniem o apelacji doręczyć:
 - Prokuraturze Rejonowej w Chojnicach wraz z aktami sprawy.
3. przedłożyć z wpływem apelacji lub prawomocne

Sędzia Sądu Rejonowego

D. N., 7 września 2015 r.